

5. à 10 Gange saa høie som det, vi maa nøies med at se, for med vore Familier? Saa kommer der et Punkt til, det ikke kan lades uden af Betragtning, og det er, at disse Embedsmænd faae, naar de ere udtjente og ikke kunne arbejde længere, en Efterløn, medens det vil være kjendt for ærede Medlemmer, hvorledes man her ikke een, men flere Gange har gjort forjævedes Forsøg paa at faae selv det mindste Tilskud paa Finantsloven til Hjælp — man kan ikke kalde det Efterløn — til Arbejderklassen, for at den kunde være fri for paa de gamle Dage at gaa til Fattigvæsenet. Naar den Slags Tanker komme op hos de Folk, kunne de vel nære Betænkelighed ved den Stilling, som vi herinde tage til saadanne Lovforslag. Jeg skal derfor, idet jeg skal slutte min Dmtale af dette lille Endringsforslag, til Slutning gjøre opmærksom paa, at saalænge Regjeringen, som den i dette Dieblit gjør og ogsaa i Nar har gjort, efter min Mening sætter Magten i Rettens Sted med Hensyn til Finantskusholdningen i dette Land, og hindrer det danske Folk i under de grundlovsmæssigt regelbundne Former at komme til i Frihed og under Ansvar at tage Bestemmelse om, haade hvorledes vor Statteopkrævning skal være, om, hvilke Summer der skulle indflyde i Statskassen, og hvorledes Anvendelsen skal være af de indkomne Penge, saa længe kan der ikke være stort Haab om, at der skulde blive varm Tilslutning til høiere Lønninger til Embedsmænd. Naar jeg er gaaet saa langt, som jeg i min Indstilling er gaaet, er det ikke, fordi jeg anerkjender det for i og for sig at være rigtigt under de nuværende Samfundsforhold at gjøre det, men fordi her er et Omraade, hvor vi bør gjøre Noget, og hvor vi bør strække os saa langt, som vi med nogenlunde god Samvittighed kunne, for at føre en god Sag igjennem. Med disse Ord skal jeg anbefale det lille Endringsforslag, som den ærede Ordfører omtalte, der kun gaar ud paa et Lønningstillæg af 100 Kr. mindre pr. 5 Nar for Arkivarernes Bedkommende, og at stille Lønningssatserne lidt anderledes for Arkivsekretærene. Jeg anbefaler dette Forslag til Folkethingets Velvilie og haaber, at det skal blive vedtaget.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (Seavenius): Jeg maa begynde med at takke det ærede Udvalg, fordi det i det Væsentlige har sluttet sig til Lovforslaget, saavel hvad Organisation af det egentlige Rigsarkiv angaar, som hvad Indsiftelsen af Stifts- eller, om man vil, Rigsarkiverne angaar. Jeg tror, ligesom

det blev udtalt af den ærede Ordfører, at der ved Gennemførelsen af denne Lov vil ske noget virkelig Godt, for det Første vil Organisationen af vort Arkivvæsen, det samlede Centralarkivvæsen, blive ganske anderledes god, end hidtil, man vil faae gennemført fuldt ud de Tanker, som ere nedlagte i den kongelige Resolution af Oktober 1882, og for det Andet vil man ved Oprettelsen af Rigsarkiver faae reddet, hvad der staar til at reddes af de lokale Arkiver, som uden saadannes Oprettelse havde al mulig Udsigt til lidt efter lidt at gaa til Grunde. Den Ordning af Rigsarkiverne, som Udvalget har foreslaaet, i sit Endringsforslag under Nr. 4, kan jeg ogsaa gaa ind paa. Jeg indrømmer, at der kan være en hel Del, der taler for at samle alle de lokale Arkivsager for Sjælland paa eet Sted, og deraf vil jo følge, at det Arkiv, som oprettes i Sjælland, bliver en Del større, og det Arkiv, som oprettes i Jhn, noget mindre end efter Regjeringens Plan. Jeg antager derfor ogsaa, at den samlede Udgift for begge Arkivbygningerne omtrent vil blive den samme, som af Regjeringen har været beregnet. Jeg finder det ligesom Udvalget meget hensigtsmæssigt at lægge den nye jydsk Arkivbygning i Viborg, som vistnok er et passende Samlingssted for disse Arkiver. Det er naturligvis ikke for mig af nogen væsentlig eller absolut Betydning, om det jydsk Arkiv kommer til at ligge i Viborg eller i Aalborg eller Aarhus, men jeg kan ikke se rettere, end at det Sted, som Udvalget har valgt, nemlig Viborg, er det mest passende. Det kan jo nok være, at man fra Dele af Sjælland f. Ex. det sydlige, østlige og maaste til dels det nordlige Sjælland vilde synes bedre, om at faae det over paa Østjyten, f. Ex. Aarhus, men næppe fra Midtjylland, og en stor Del af Nordjylland, og ganske sikkert ikke fra Vestjylland. Naar man kun faar eet Arkiv i Sjælland, saa tror jeg, at Viborg, som af Udvalget foreslaaet, vil være det hensigtsmæssigste Sted. — Der er jo et Punkt, paa hvilket Udvalget ikke har ment at kunne følge Regjeringens Forslag, nemlig hvad Lønningerne angaar. Ministeriet har ment og mener ganske sikkert endnu, at de Lønninger, som af det vare foreslaaede for Arkivembedsmændene, ingenlunde vare for høie. Det er min bestemte Formening, at disse Arkivembedsmænd ikke ville faae mindre men snarere maaste mere at bestille end de egentlige ministerielle Embedsmænd, og det forekommer mig, at deres Stilling paa saa mange Punkter — jeg indrømmer ganske vist, at der er mange Punkter, hvor deres Arbejde er fuldstændig forskjelligt — er lig Ministeriets nu-